

Dúhová infiltrácia

Grzegorz Górny

11. augusta 2022 ✝ Cirkev História ✝ LGBT

Katolícka Cirkev sa dnes stáva predmetom ideologickej kolonizácie zo strany LGBT+ komunit, ktoré sa snažia zmeniť jej učenie zvnútra. Prečo je Cirkev bezbranná voči tejto invázii?

Zdroj: wikimedia commons

Moderná liberálna demokracia na Západe si vytvorila svoj vlastný „posvätný čas“ s kalendárom spomienok, výročí a udalostí. V tejto novej sekulárnej tradícii sa jún oslavuje ako „Mesiac hrdosti“ (LGBT). V tomto období je verejný priestor presýtený dúhovou symbolikou a dni sú naplnené mnohými festivalmi a sprievodmi. Tento spoločenský, kultúrny a morálny fenomén vstupuje aj do Cirkvi a nadobúda náboženský rozmer. V tejto súvislosti sa v júni tohto roku v katolíckom svete odohralo mnoho spektakulárnych udalostí. Pripomeňme si niektoré z nich.

Františkánsky provinciál

V Nemecku si tristo františkánov z provincie svätej Alžbety zvolilo za svojho nového predstaveného pátra Markusa Fuhrmanna, ktorý len niekoľko týždňov predtým vykonal svoj „coming out“ – verejne oznámil, že je homosexuál. Ukázalo sa, že toto vyhlásenie mu otvorilo cestu k nástupu do novej funkcie. Prinieslo mu to totiž hlasy mnohých rehoľníkov, ktorí sa domáhajú zmien v Cirkvi. Sám Fuhrmann, keď kandidoval na predstaveného, sa netajil tým, že je za zrušenie kňazského celibátu a za kňazské svätenie žien.

Voľba tohto provinciála je výsledkom úplného ignorovania inštrukcie pápeža Benedikta XVI. z roku 2005, ktorá zakazuje prijímanie homosexuálov do seminárov a svätenie homosexuálnych kňazov. Títo nielenže bez prekážok vstupujú do kňazského stavu, ale neskôr sa snažia zmeniť morálne učenie Cirkvi, najmä sexuálnu morálku.

Gejovská homília o „zázrakoch“

V kostole svätého Patrika v Chicagu kňaz namiesto homílie pozval do kostola gejovský pár Alexa Shingletona a Landona Duyka, aby hovorili o svojom „homosexuálnom manželstve“. S odvolaním sa na úryvok z evanjelia, ktorý čítali predtým, prirovnali Kristovo rozmnoženie chleba a rýb k ich občianskemu „sobášu“ a adopcii dvoch detí a tieto udalosti nazvali zázrakom.

S ich vystúpením v kostole súhlasil miestny metropolita kardinál Blase Cupich, považovaný za najväčšieho homolobistu spomedzi všetkých purpurátov na svete. Vo svojej arcidiecéze nielenže podporuje ideológiu LGBT+, ale aj prenasleduje kňazov, ktorí verejne kritizujú homosexuálne praktiky. Keďže je členom vatikánskeho Dikastéria pre biskupov, má vplyv najmä na menovanie katolíckych hierarchov na severoamerickom kontinente.

Lesbické „Deus vult“

Vo farskom kostole Beata Vergine del Carmelo v Montesilvane v diecéze Pescara dal farár počas omše slovo dvom lesbickým ženám, Daniele a Arianne, ktoré veriacim porozprávali o svojom homosexuálnom vzťahu. Ženy tvrdili, že to bol sám Boh, kto ich priviedol k tomu, aby sa stretli, a keďže Najvyšší sa nemôže myliť, ich vzťah je plánovaný a chcený samotným Stvoriteľom. Je to akási moderná verzia slávneho zvolania pápeža Urbana II. z Clermontskej synody: „*Deus vult!*“ (Boh si to želá).

Uvedenú argumentáciu Cirkev prijala prinajmenšom na farskej úrovni, pretože miestny farár, otec Valentino – ako Arianna vyznala – „nás sprevádza ako pár“, aby „pestoval našu lásku“. Kňaz si to vypočul a súhlasne prikývol.

Požehnanie v chráme

V kostole San Lorenzo in Budrio v Bolonskej arcidiecéze sa konal prvý slávnostný obrad požehnania páru rovnakého pohlavia v katolíckom chráme v Taliansku. Homosexuálny zväzok Pietra Morottiho a Giacoma Spagnoliho, ktorý predtým uzavreli pred mestským úradníkom, požehnal v kostole páter Gabriele Davalli, riaditeľ Diecézneho úradu pre pastoračiu rodín.

Prítomní kňazi odôvodnili svoju prítomnosť tým, že predsa nikomu nemožno odoprieť požehnanie. Zrejme zabudli na nótu vatikánskej Kongregácie pre náuku viery z marca 2021, ktorá výslovne zakazuje požehnanie zväzkov osôb rovnakého pohlavia kňazmi v chrámoch. Dôvod je jednoduchý: Cirkev v zásade nemôže požehnávať hriech, a homosexuálne skutky sú svojou povahou hriechy.

Hlavný celebrant páter Davalli priznal, že o obrade vopred informoval arcibiskupa arcidiecézy kardinála Mattea Zuppiho, ktorý už viac ako mesiac vykonáva funkciu predsedu Talianskej biskupskej konferencie. Hierarcha nemal námietky.

Náhubkový kódex

Na druhej strane, vo Švajčiarsku nový ordinár diecézy Chur, biskup Joseph Maria Bonnemain prijal kódex s cieľom predchádzať zneužívaniu, ktorý musia podpísať všetci kňazi a laici. Dokument obsahoval okrem iného tieto body: „*Zriekam sa akéhokoľvek negatívneho posudzovania údajne nebiblického správania v súvislosti so sexuálnou orientáciou*“; „*Uznávam sexuálne práva ako ľudské práva, najmä právo na sexuálne sebaurčenie*“; „*Nebudem sa v rozhovoroch vyjadrovať o otázkach sexuality*“; „*Zriekam sa všetkých foriem diskriminácie na základe sexuálnej orientácie alebo identity*“.

Akceptovanie uvedených bodov znamená, že kňazi nebudú môcť hovoriť o sexuálnom správaní, ktoré Biblia považuje za hriechy, ani upozorňovať veriacich na nebezpečenstvo prekračovania prirodzeného zákona, morálnych noriem a Božieho zjavenia. Preto 44 kňazov z diecézy Chur napísalo svojmu biskupovi list, v

ktorom ho žiadajú, aby kódex stiahol alebo prepracoval a odstránil z neho kontroverzné požiadavky. Podľa nich dokument pod zámienkou boja proti zneužívaniu zasahuje do učenia Cirkvi tým, že zavádza prvky ideológie LGBT+.

V odpovedi biskup Bonnemain zverejnil list, v ktorom zopakoval svoju požiadavku tvrdiac, že všetky sporné pasáže kódexu sú v súlade s Magistériom. Spomínaní kňazi s jeho výkladom nesúhlasia a poukazujú na to, že sexuálna orientácia ani sexuálne sebaurčenie sa v oficiálnom učení Cirkvi nespomínajú, a preto považujú hierarchovo konanie za zneužitie.

Kto je prenasledovaný?

Najznámejší homolobista v katolíckej Cirkvi, americký jezuita P. James Martin, ktorého František menoval za konzultora Dikastéria pre komunikáciu Svätej stolice, uverejnil v gejovskom magazíne *Outreach* text, v ktorom napísal, že nie je náhoda, že jún je mesiacom Božského Srdca a zároveň mesiacom gejovskej hrdosti (*gay pride*). Podľa jeho názoru sa tieto dve podujatia dokonale dopĺňajú. Po prvé: iniciátori spomínaného sviatku, svätá Margita Mária Alacoque a svätý Klaudius de la Colombière, boli nepochopení a odmietaní svojimi súčasníkmi – úplne rovnako ako dnešní predstavitelia komunity LGBT+. Po druhé: Kristus je najbližšie k tým, ktorí sú vo svete najviac opovrhovaní a utláčaní, a teda – ako tvrdí P. James Martin – k predstaviteľom hnutia LGBT+.

Americký jezuita úplne prehliadol skutočnosť, že najprenasledovanejšou skupinou na našej zemeguli sú dnes nasledovníci Krista, čo už desaťročia potvrdzujú všetky štatistiky. Bez ohľadu na to však katolicizmus skutočne učí, že Ježišovo Srdce je otvorené pre všetkých hriešnikov – ale nie pre hriech. Poslaním Cirkvi je odpúšťať hriechy, nie ich ospravedlňovať. O tom však P. Martin mlčí.

„Dobré“ rady pre rodičov

Národná komisia pre hodnotenie filmov je inštitúcia založená v roku 1968 v rámci Talianskej biskupskej konferencie. Jej úlohou je posudzovať filmovú produkciu a odporúčať resp. neodporúčať ju z hľadiska jej spoločenských, umeleckých, morálnych a náboženských hodnôt. Iniciátorom projektu išlo predovšetkým o to, aby katolíkom naznačili, či je konkrétny film vhodný pre ich rodiny alebo deti. Diela boli komisiou ohodnotené ako „odporúčané“, „prijateľné“, „pochybné“ alebo „neprijateľné“. Takto si mohli rodičia v Taliansku, ktorí nemajú čas pozerať kreslené filmy, ale majú dôveru v episkopát, vytvoriť názor na to, či ich deti môžu vidieť konkrétny film.

Nedávno sa spomínaná inštitúcia zaoberala najnovšou animovanou produkciou spoločností Disney a Pixar s názvom *Buzz Astral*. Jedny z hlavných postáv tohto filmu sú lesbičky, ktoré sa v ňom dokonca bozkávajú a taktiež si zabezpečia dieťa. Z filmu sa zdá, akoby homosexuálna láska a rodina boli čosi úplne normálne a prijateľné. Národná komisia pre hodnotenie filmov sa však ani slovom nezmienila o tejto téme, ktorá je koniec koncov v rozpore s učením Cirkvi, a namiesto toho odporučila film ako hodný pozretia, pretože sa zameriava na hodnotu tímovej práce, vzájomnej pomoci a solidarity...

Nová frontová línia

Okrem presadzovania rovnakej ideológie majú uvedené príklady spoločnú aj ďalšiu vec. Ani na jeden z uvedených prípadov cirkevná hierarchia nereagovala, hoci všetky sa týkali propagácie postojov a správania,

ktoré sú v rozpore s katolicizmom. Najmä konanie a zanedbania či opomenutia biskupov neboli Svätou stolicou nijako postihnuté. To veľmi ostro kontrastuje so správaním Vatikánu počas pontifikátu Jána Pavla II. V roku 1995 stačilo, aby sa francúzsky biskup Jacques Gaillot pozitívne vyjadril o homosexualite a naznačil, že nie je hriechom, a hneď ho za to postihol trest. Pápež ho okamžite odvolal z vedenia diecézy Évreux.

Dnes sú takéto sankcie v Cirkvi za podobné výroky už minulosťou. Navyše hierarchovia, ktorí verejne spochybňujú oficiálne katolícke učenie o vzťahoch osôb rovnakého pohlavia alebo dokonca vyzývajú na ich úplné zrušenie, sú povyšovaní a odmeňovaní. Najlepším príkladom sú Spojené štáty, kde až piati kardináli nominovaní pápežom Františkom (Blase Cupich, Joseph Tobin, Kevin Farrell, Wilton Gregory a Robert McElroy) obhajujú akceptovanie homosexuálnych aktov.

To ukazuje, do akej miery je veľká časť dnešnej katolíckej Cirkvi ideologicky kolonizovaná komunitou LGBT+. Keď sa hovorí o tzv. „levanduľovej mafii“ medzi katolíckym klérom, zvyčajne ľudia majú na mysli početné sexuálne zneužívanie a škandály. Okrem telesného rozmeru však existuje aj duchovný rozmer. V tejto oblasti sa to zameriava na požiadavky zmeniť cirkevné učenie v troch bodoch. Po prvé: opustenie učenia o hriešnej povahe homosexuálnych sexuálnych aktov. Po druhé: prijímanie homosexuálov do seminárov a svätenie homosexuálnych kňazov (zákaz vydaný Benediktom XVI. je pritom stále v platnosti, avšak mnohí hierarchovia ho dnes masovo porušujú, najmä v západných krajinách). Po tretie: požehnávanie párov rovnakého pohlavia v chrámoch a v budúcnosti aj organizovanie sobášnych obradov.

Uvedené požiadavky podporujú nielen gejevskí kňazi, ale aj mnohí duchovní, ktorí boli mentálne kolonizovaní modernými ideológiami. To znamená, že **frontová línia kultúrnej vojny** dnes nie je medzi katolíckou Cirkvou a liberálnym svetom, ale v samotnej Cirkvi.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/duhova-infiltracia/>